

וידבר יהוה אל-משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם
לפני יהוה וימתו: ויאמר יהוה אל-משה דבר אלי אהרן אחיך
ואל יבא בכל-עת אל-הקדש מבית לפרכת אל-פני הכפרת
אשר על-הארץ ולא ימות כי בענן אראה על-הכפרת: בזאת
יבא אהרן אל-הקדש בפר בודקקר לחטאת ואיל לעלה:
כתנת-פד קדש ילבש ומכנסים-כד יהיו על-בשרו ובאבנט
בד יחגר ובמענפת בד יצנף בגדי-קדש הם ורחץ במים את
בשרו ולבשם: ומאת עדת בני ישראל יקח שני-שעירי עזים
ולחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את-פר החטאת
ואשר-לו וכפר בעדו ובעד ביתו: ולקח את-שני השעירים
והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן על-
שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל:
ועשה חטאת: והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד-
חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה:
והקריב אהרן את-פר החטאת אשר-לו וכפר בעדו ובעד
ביתו ושחט את-פר החטאת אשר-לו: ולקח מלא-המחנות
גחלי-אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים
דקה והביא מבית לפרכת: ונתן את-הקטרת על-האש לפני
יהוה וכסה ענן הקטרת את-הכפרת אשר על-העדות ולא
ימות: ולקח מדם הפר והזה באצבעו על-פני הכפרת קדמה
ולפני הכפרת וזה שבע-פעמים מן-הדם באצבעו: ושחט
את-שעיר החטאת אשר לעם והביא את-דמו אל-מבית
לפרכת ועשה את-דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על-
הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על-הקדש מטמאת בני ישראל
ומפשעיהם לכל-חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם
בתוך טמאתם: וכל-אדם לא-יהיה באהל מועד בבאו
לכפר בקדש עד-צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל-
קהל ישראל: ויצא אל-המזבח אשר לפני-יהוה וכפר עליו
ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על-קרנות המזבח סביב:
וזהו עליו מן-הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו
מטמאת בני ישראל: וכלה מכפר את-הקדש ואת-אהל
מועד ואת-המזבח והקריב את-השעיר החי: וספך אהרן
את-שתי ידו על-ראש השעיר החי והתודה עליו את-כל-
עונת בני ישראל ואת-כל-פשעיהם לכל-חטאתם ונתן אתם
על-ראש השעיר ושלח ביד-איש עתי המדברה: ונשא
השעיר עליו את-כל-עונתם אל-ארץ גזרה ושלח את-השעיר
במדבר: ויבא אהרן אל-אהל מועד ופשט את-בגדי הפר
אשר לבש בבאו אל-הקדש והניחם שם:
ויהי לכם לחקת
עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את-נפשתיכם
וכל-מלאכה לא תעשו האורח והגר בתוכם: כי-ביום
הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה
תטהרו: שבת שבתון היא לכם ועניתם את-נפשתיכם חקת
עולם: וכפר הכהן אשר-ימשח אתו ואשר ימלא את-ידו
לכהן תחת אביו ולבש את-בגדי הכהן בגדי הקדש: וכפר
את-מקדש הקדש ואת-אהל מועד ואת-המזבח וכפר ועל
הכהנים ועל-כל-עם הקהל יכפר: והיתה-זאת לכם לחקת
עולם לכפר על-בני ישראל מכל-חטאתם אחת בשנה ויעש
כאשר צוה יהוה את-משה:

3. מקומו של האש לפני ה' ונתן את הקמורת על האש לפני ה' שלא יתקן מבחוץ ויכניס בפנים שהרי הצדוקים אומרים יתקן מבחוץ ויכניס בפנים. אם לפני ב'ז עושים כן ק'ז לפני המקום. ואומר כי בענן אראה על הכפורת. אמרו להם חכמים והלא כבר נאמר ונתן את הקמורת על האש לפני ה'. אינו נותן אלא בפנים. א"כ למה נאמר כי בענן אראה על הכפורת מלמד שהיה נותן בה מעלה עשן. וכן נאמר ונתן את הכפורת אשר על העדות ולא ימות. הא אם לא נתן בה מעלה עשן או שחמר אתה מכל סממניה חייב מיתה:

4. רש"י זינא... ימלא את ידו. (ת"כ) אין לי הלא המסוח כשמן המכהה מוכנה כנדים מנין ת"ל וחבר ימלא את ידו וגו' והם כל הכהנים הגדולים שעמדו מיאשיהו ואילך שנימוי נגזרה ללוהית של שמן המסחה: לכהן הורה אביו. (ת"כ) ללמד שאם בנו ממלא את מקומו. הוא קודם לכל חכם: (לד) ויעש כאשר צוה ה' וגו'. כשהגיע יו"כ עשה ככדר הזה: ולהניד טהרו של אהרן שלא היה לוכסן לנגדולתו אלא כמקיים נזירת המלך (ת"כ)

9. "א/ו הגי' יק' וי' וי' וי' תלמוד לומר זאת לכם לחקת עולם, לכפר על בני ישראל פאן גלה ה' סודו כי על הכהנים ידבר פן הם המקפריים. עוד נתפסן גזה לכל יאמר אדם שלא צוה ה' לכל יפגס בקגדי זהב אלא בעצם ההיא פעם ראשונה שערך לא נתקפר רשם עון עגל זהב אכל מפעם ראשונה ואילך פקר נמחה ונמחק רשמו ויבא אהרן בקגדי כבוד אל הקדש פנימה תלמוד לומר והיתה זאת לכם לחקת עולם בלא שנוי. ונמר אמר לכפר על בני ישראל. אולי שנתפסן לתח טעם על הדבר לומר שהגם שבכחינת אהרן לא נשאר רשם מהעגל פיון שבערף ישראל לשמרה בקמיהם לא נמחק רשם העגל כל עקר, ומעתה מתעגל הדבר גם על אהרן:
10. ממי הקור, זני' א/ו וי' וי' וי' אבל לא זאת היא תורת החיים הנצרכת לדור של עקבא דמשיחא. שהיא כיוצאת להמשך מארץ החיים ממקום בית חיינו. כנסת ישראל התעורה לתחיה. ביחס להרצון של הדור הצעיר. הכחות נתעוררו בתעורה נפלאה ומתמחה. אין בשום אופן אפשרות להכניעם בדרך כבישה. כייאם לרוממם ולשגבם, ולהראות לפניהם את הדרך של האורה הרוממה והאדירה.

4. כיצד הוא מתודה ר' ברכיה בשפר' בא בר בינה רבוני חטאתי ומידע עשיתי וכדעת רעה הייתי עומד ובדרך החוקה הייתי מהלך וכשם שעשיתי איני עושה יה"ר מלפניך יי' אלהי שהכפר לי על כל פשעי ותמחו לי על כל עונותי והסלה לי על כל חטאתי *תני צריך לפרוט את מעשיו דכרי ר' יהודה בן בתירה רע"א איצ' לפרוט את מעשיו. מ"ט דר"י *אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי והבמה עבד לה ר' עקיבה מי גרם להם אני שהרביתי להם כסף והבם למה שאין חמור נוהק אלא כחך כפיפה של חרובין כתיב מקוה ישראל יי' וגו' כה המקוה כטהר את הטמאים אף הקב"ה כטהר את ישראל וכן אומר יורקתו על-כס טים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גולויכם אטהר אתכם:

5. גמול קב"ה אמרי יט' א"כ. אביי אמר כדתניא *ואהבת את ה' אלהיך שיהא שם שמים כמתאבה על ידך שיהא קורא ושונה ומשמש ת"ה ויהא משאו ומתנו (ז) *בנתח עם הבריות מה הבריות אומרות עליו אשרי אביו שלמדו חורה אשרי רבו *שלמדו תורה אוי להם לבריות שלא למדו חורה פלוני שלמדו תורה ראו כמה נאים דרכיו כמה מתוקנים מעשיו עליו הכתוב אומר *ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר כך אחפאך אכל מי שקורא ושונה ומשמש ת"ה ואין משאו ומתנו כאמונה ואין דבורו בנתח עם הבריות מה הבריות אומרות עליו אוי לו פלוני שלמד חורה אוי לו לאביו שלמדו חורה אוי לו לרבו שלמדו חורה פלוני שלמד חורה ראו כמה מקולקלין מעשיו וכמה מכוערין דרכיו ועליו הכתוב אומר *באמור להם עם ה' אלה ומארצו יצאו

6. אמר ר"ל מאי דכתיב *והיה אמונת עתיך חוסן ישועות חכמת ודעת וגו' אמונת זה סדר ורעים עתיך זה סדר מועד חוסן זה סדר נשים ישועות זה סדר נזיקין חכמת זה סדר קדשים ודעת זה סדר מהרות ואפ"ה *יראתה' היא אוצרו אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו *נשאת *ונתת כאמונה יקבעת עתים לחורה עסקת בפוד צפית לישועה פלפלת בחכמה הבנת דבר מתוך דבר ואפ"ה אי יראתה' היא אוצרו אין לא לא משל לאדם שאמר לשלוהו העלה לי כור חטין לעלייה הלך והעלה לו א"ל עירבת לי בהן קב חומטין א"ל לאו א"ל מוטב אם לא העליחה: חנא דבי רי *מערב אדם קב חומטין בכור של תבואה ואינו חושש:

7. אמרי יט' א"כ. פוי א"ר יהושע בן לוי משום בר קפרא יכל המקיים שלש סעודות בשבת ניצול מישלש פורעניות מחבלו של משיה ומדינה של גיהנם וממלחמת גוג ומגוג מחבלו של משיה כתיב הכא יום וכתיב החם *הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום וגו' מדינה של גיהנם כתיב הכא יום וכתיב החם *יום עברה היום הוא ממלחמת גוג ומגוג כתיב הכא יום וכתיב החם *ביום בא גוג א"ר יוחנן משום רבי יוסי כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלי מצרים שנאמר *או תתענג על ה' והרכבתך על במתי ארץ והאבלתך נחלת יעקב אביך וגו' לא כאברהם שכתוב בו *קום התהלך בארץ לארכה וגו' ולא בפתח כיצחק שכתוב בו *כי לך ולורעך אתן אתם כל הארצות האל אלא כיעקב שכתוב בו *ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ר"נ ברם יצחק אמר ניצול משעבוד גלויות כתיב הכא והרכבתך על במתי ארץ וכתיב החם *ואתה יק על במותימו תדוריד על לא נתפץ לדכא תחת רגלינו לא נאכה להגיש לנחושתיים את הכחות הצעירים הרעננים, המשתערים ומתרוממים: כייאם נאיר לפניהם את הדרך, נתהלך לפניהם בעמוד אש של תורה ודעת קדושים כבירי כח לב. אנתנו נבין לדעם ושיחם. נדע להוקיר את חכונתם הפנימית, ואת נטייתם העצמית ממקור ישראל, זה עם עוה. עוים שבאומות יי. נאור בגבורה ונעטר בתפארה. והם גם המה ידעו איך לכבדנו, איך להמשיך בכל חם לב מלא אהבה והגיון יקר, אחרי כל הגה ושיח הנובע מכאר מים חיים, מאוצר הנשמה של כנסת ישראל, החפצה להחיות כחתימה את האדם כולה. — ב"ית יעקב לבו ונלכה באור ד"י.

אנשים דברי כפיך ובצל ידי כסיתוך לנטע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה יי. רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי כפיך לא ימוש מפ"ך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ד' מעתה ועד עולם *.

1. ואמר סלו-סלו פנו-דרך הרימו מכשול-מדדך עמי: כל זה אמר דס ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכנז ואת-דכא ושפל-רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדבאים: כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כיר-רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי: *בעון בצעו קצפתי ואבדו הסתר ואקצף וילך שוכב בדרך לבו: דרכיו ראייתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאבליו: בודא נוב שפתים שלום ושלום לדחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: והרשעים פים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט: אין שלום אמר אלהי לרשעים: קרא בגרון אל-תחשך בשופר הרם קולך והגד לעמו פשעם ולבית יעקב חטאתם: ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר-צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי-צדק קרבת אלהים יחפצון: למה צמנו זלא ראיית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו-חפץ וכל-עצביכם תנגשו: הן לריב ומצה תצמו וליהנות באגדף רשע לא-תצמו כיום להשמיע בפרום קולכם: הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמון ראשו ושק ואפ"ה יציע הלזה תקרא-צום ויום רצון ליהוה: הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע הטר אגדות מוטה ושלח רצוצים תפשים וכל-מוטה תנתקו: הלוא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כית-ראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם: אז יבקע בשחר אורך וארכתך מהרה תצמוח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך: אז תקרא ויהוה יענה תשנע ויאמר הנני אס-תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר-און: ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע ורחם בחשך אורך ואלפתך כצהרים: ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתך יחליץ והיית כגן רוח וכמוצא מים אשר לא-יכזבו מימיו: ובנו ממך חרבות עולם מוסרי-דור-ודור תקומם וקרא לך גדר פריץ משובב נתיבות לשבת: אס-תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכפר וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג על-יהוה והרפבתך על-במותי ארץ והאכלתך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

2. ואמר סלו-סלו פנו-דרך הרימו מכשול-מדדך עמי: כל זה אמר דס ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכנז ואת-דכא ושפל-רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדבאים: כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כיר-רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי: *בעון בצעו קצפתי ואבדו הסתר ואקצף וילך שוכב בדרך לבו: דרכיו ראייתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאבליו: בודא נוב שפתים שלום ושלום לדחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: והרשעים פים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט: אין שלום אמר אלהי לרשעים: קרא בגרון אל-תחשך בשופר הרם קולך והגד לעמו פשעם ולבית יעקב חטאתם: ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר-צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי-צדק קרבת אלהים יחפצון: למה צמנו זלא ראיית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו-חפץ וכל-עצביכם תנגשו: הן לריב ומצה תצמו וליהנות באגדף רשע לא-תצמו כיום להשמיע בפרום קולכם: הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמון ראשו ושק ואפ"ה יציע הלזה תקרא-צום ויום רצון ליהוה: הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע הטר אגדות מוטה ושלח רצוצים תפשים וכל-מוטה תנתקו: הלוא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כית-ראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם: אז יבקע בשחר אורך וארכתך מהרה תצמוח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך: אז תקרא ויהוה יענה תשנע ויאמר הנני אס-תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר-און: ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע ורחם בחשך אורך ואלפתך כצהרים: ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתך יחליץ והיית כגן רוח וכמוצא מים אשר לא-יכזבו מימיו: ובנו ממך חרבות עולם מוסרי-דור-ודור תקומם וקרא לך גדר פריץ משובב נתיבות לשבת: אס-תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכפר וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג על-יהוה והרפבתך על-במותי ארץ והאכלתך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

3. ואמר סלו-סלו פנו-דרך הרימו מכשול-מדדך עמי: כל זה אמר דס ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכנז ואת-דכא ושפל-רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדבאים: כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כיר-רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי: *בעון בצעו קצפתי ואבדו הסתר ואקצף וילך שוכב בדרך לבו: דרכיו ראייתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאבליו: בודא נוב שפתים שלום ושלום לדחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: והרשעים פים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט: אין שלום אמר אלהי לרשעים: קרא בגרון אל-תחשך בשופר הרם קולך והגד לעמו פשעם ולבית יעקב חטאתם: ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר-צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי-צדק קרבת אלהים יחפצון: למה צמנו זלא ראיית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו-חפץ וכל-עצביכם תנגשו: הן לריב ומצה תצמו וליהנות באגדף רשע לא-תצמו כיום להשמיע בפרום קולכם: הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמון ראשו ושק ואפ"ה יציע הלזה תקרא-צום ויום רצון ליהוה: הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע הטר אגדות מוטה ושלח רצוצים תפשים וכל-מוטה תנתקו: הלוא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כית-ראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם: אז יבקע בשחר אורך וארכתך מהרה תצמוח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך: אז תקרא ויהוה יענה תשנע ויאמר הנני אס-תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר-און: ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע ורחם בחשך אורך ואלפתך כצהרים: ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתך יחליץ והיית כגן רוח וכמוצא מים אשר לא-יכזבו מימיו: ובנו ממך חרבות עולם מוסרי-דור-ודור תקומם וקרא לך גדר פריץ משובב נתיבות לשבת: אס-תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכפר וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג על-יהוה והרפבתך על-במותי ארץ והאכלתך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר: